

[Skatteministeren]

Dette svarer til en forhøjelse af den nuværende børnefamilieydelse på 1.000 kr. (1990-niveau) årligt pr. barn under 4 år.

Den foreslåede forhøjelse af børnefamilieydelsen vil første gang kunne udbetales for april 1990. Ydelsen vil efter forslaget blive reguleret årligt pr. 1. januar med reguleringsprocenten i personskattelovens § 20, der fastsættes af Folketinget.

Forslaget er udformet således, at småbørnsydelsen ikke skønnes at medføre nogen væsentlig meradministration.

Det anslås, at forslaget medfører en merudgift for staten på ca. 230 mio. kr. årligt, i 1990 dog godt 170 mio. kr. Hertil kommer en vis merudgift til den nødvendige tilretning af udbetalingsystemet det første år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om byfornyelse og boligforbedring og lov om indeksregulerede realkreditlån. (Kvoter for 1990, ændret finansiering af det støttede boligbyggeri og af byfornyelsesarbejder m.v.).

(Lovforslag nr. L 91).

Lovforslaget indeholder en række ændringsforslag, som er et led i regeringens bestræbelser på at modvirke den indbyggede opdrift i de offentlige udgifter på boligområdet.

Lovforslaget indeholder i det væsentlige følgende ændringer:

1. Den samlede kvote for det støttede byggeri foreslås fastsat til 13.500 enheder i 1990 fordelt således:

	Antal enheder	
	1990	(1989)
Almennyttigt boligbyggeri	7.000	(8.500)
Private andelsboliger	4.000	(4.000)
Ungdomsboliger (værelsenheder)	2.500	(3.000)

Ud over hensynet til begrænsningen i de offentlige udgifter skal reduktionen af kvoterne ses på baggrund af, at der i de kommende år må forventes en begyndende »mætning« med hensyn til behovet for nybyggeri. Den foreslåede

nedsættelse af kvoten for ungdomsboliger skyldes herudover, at behovet for en tilvækst af ungdomsboliger på landsplan skønnes aftagende som følge af de små fødselsårsgange i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget fastsættes endvidere administrativt en fastfrysning af rammebeløbet for støttet boligbyggeri frem til den 1. januar 1991. Derudover gennemføres en øget geografisk differentiering af rammebeløbene samt forenklinger, der resulterer i en sænkning af anskaffelsessummen.

2. Ændring af finansieringsreglerne for almenyttige boliger, ungdomsboliger og private andelsboliger. Det foreslås dels at fjerne den statslige del af grundkapitalen for almennyttigt byggeri og ungdomsboligbyggeri samtidig med, at lånegrænsen for IS-lån for de nævnte tre typer støttet byggeri forhøjes, dels at forlænge indekslånenes løbetid, hvilket reducerer de årlige afdrag. De hermed forbundne besparelser tilfalder det offentlige, mens beboernes betaling – og dermed huslejen – bevares uændret.

Der foreslås endvidere en omlægning af finansieringsstøtten til ældreboliger efter samme retningslinjer som for almennyttigt byggeri. Omlægningen indebærer, at den statslige støtte til disse byggerier bortfalder for projekter, der får kommunalt tilsagn om støtte efter 1. januar 1990, mens kommuner og beboere fortsat betaler samme andel af de samlede ydelser på indekslånet. Også her er huslejen uændret.

Herudover foreslås en ændring af finansieringsreglerne for byfornyelse i overensstemmelse med den foreslåede omlægning af støtten til almennyttigt byggeri.

3. Der foreslås indført adgang for boligministeren til at påbyde omprioritering af højt forrentede lån i den del af det støttede boligbyggeri, hvor der ydes statsstøtte i form af rentesikring. Herved kan opnås besparelser i rentesikringsudbetalingerne uden øgede boligudgifter for beboerne.

De nævnte foranstaltninger vil medføre offentlige besparelser i 1990 på i alt godt 290 mio. kr.

Idet jeg herudover henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.